

2. Helyzetelemzés

2.1. Elhelyezkedés, környezet, múlt

2.1.1. Az iskola története:

Mi sem bizonyítja jobban mind az intézmény múltja, hogy a megyeszékhelytől mindössze 20 km-re elhelyezkedő felsőcsatári iskolának igenis nagy szerepe van a környékbeli gyermekek általános iskolai oktatási-nevelési feladatainak ellátásában, mint az, hogy a jelenlegi főépületéről már 1886-ból van írásos emlék, a tanítás nyelve már akkoriban a magyar mellett a horvát volt. Alapító dokumentuma immáron 110 éves, 1913-ból származik. Így az iskolatörténet felkutatásakor sok esetben találtunk arra utaló bizonyítékokat, hogy jelenlegi diákjaink közül néhánynak már az ükszülei is ide jártak.

Az intézmény a XX. század derekán lezajló körzetesítésnek köszönheti, hogy megnövekedett tanulólétszáma, hiszen ekkortól fokozatosan csatolták hozzá előbb Horvátlövőt és Vaskeresztet, majd Pornóapátit, és Nardát. A második világháborút követően kezdődött az horvát és német nyelv órakeretben történő oktatása, melyet máig is az intézmény legjelentősebb érényének tartok. Az Általános Művelődési Központ megszűnése után 1995-től önállóan működhetett az intézmény, melynek fenntartása intézményfenntartó társulás formájában az öt környékbeli nemzetiségi község önkormányzatának (Narda, Felsőcsatár, Vaskeresztes, Horvátlövő, Pornóapáti) feladatává vált. Az oktatás ma már két épületben folyik.

A 2000-es évektől egy hatodik községből, Náraiból is jártak már az iskolába diákok – nem is kis számban -, hiszen az ottani akkori iskolabezárást követően a szülők továbbra is a békés, családi környezetet nyújtó kisiskolát keresték gyermekeiknek, s ennek biztosításán túl a felsőcsatári iskola szinte állandó, és összetartó tantestületével egy magas színvonalú következetesen szigorú, és korszerű tanítási elemekre épülő oktató-nevelőmunkával párosította. Az intézményfenntartó társulás megszűnésével megnyílt iskolánk kapuja e 6 település határain túl is, és jelen pillanatban 13 helységről látogatják gyerekek mindennaposan az intézményt.

2.1.2. Az intézmény helye a régióban

A Felsőcsatári Nyelvoktató Nemzetiségi Általános Iskola diákjai biztosítják a régióban fennmaradó horvát és német nemzetiségi kultúra, nemzetiségi nyelv és a hozzá szorosan kötődő hagyományok őrzését. Tényként tekinthető, hogy egy tanintézményre mindenképp hatással van mikro- és makrokörnyezete. Így van ez a mi iskolánknál is, hisz nemzetiségi jellege földrajzi és történelmi tényezőkön alapul, ám ez jelen esetben fordítva is helytálló, hiszen az intézménybe járó diákok rendszeresen vesznek részt a falvak életében, rendezvényeiben, s elősegítik felnövekvő ifjúságként a legfontosabb nemzetiségi értékek őrzését, s majdani továbbvitelét következő generációkon át. Az iskolában kialakuló baráti közösségek bizonyíthatóan a későbbiekben is fennmaradnak, s lelkükbe „csepegtetett” nemzetiségi hitük mindig készíti őket arra, hogy saját falvuk összetartó erejét képző énekkarok, tánc és egyéb nemzetiségi csoportok, szerveződések tagjai legyenek, hiszen életük legmeghatározóbb éveiben ebbe a folyamatba nevelődtek bele e nemzetiségi intézményen keresztül. Ennek nagyon nagy a jelentősége e kis lélekszámú települések elnéptelenedésének megelőzése, valamint a nemzetiségi hit fenntartásának érdekében.

Az is lényeges, hogy az intézmény folyamatosan felvegye a versenyt a régió központjában, Szombathelyen működő általános képzést nyújtó iskolákkal, versenyképes tudást nyújtson tanulói számára a nagyobb gyermeklétszámú, s talán korszerűbb feltételeket biztosító városi intézményekhez képest is.

Sajnos egyre több gyermeket csábít a közeli ausztriai intézmények valamelyike is, véleményem szerint éppen a XXI. században merőben szükséges nyelvtudás megszerzése miatt. Ezért kell a jövőben is arra törekedni, hogy ez az oktató munka nálunk is egyre magasabb színvonalú legyen, s e területen is versenyképes tudást, tájékozottságot, s lehetőséget biztosítson diákjai számára.

2.2. Tárgyi, infrastrukturális feltételek

Az intézmény az 1970-es évektől már 2 épülettel rendelkezik, melynek segítségével biztosítható a 8 évfolyamon tanuló gyermekek osztályonkénti eloszlása. Nagyiskolai, régmúltú épületünkben kapnak helyet a 3.-8. osztályosok, valamint informatika szaktantermünk, könyvtárunk, kisiskolai épületünk pedig az 1.-2. osztályosoknak ad otthont, valamint a horvát nyelvi szaktanteremnek, illetve tornaszobánknek helyszíne. Mindkét területhez jól kihasználható udvar is tartozik.

Már az 1990-es évek közepétől több beruházás, fejlesztés indult meg iskolánkban, hiszen egyértelmű volt, hogy a felsőcsatári iskolára számít a helyi lakosság. Kezdetben kialakításra került az aszfaltos tornapálya, épült új szociális blokk, új épületszárny, mellyel némi bővítésre is sor kerülhetett, rendezett térkövet kapott az udvar előtere, ám ez sajnos kevés volt a diákság számára kellőképp megfelelő környezeti elvárások biztosítására.

Az elmúlt években azonban mindkét épületben hatalmas infrastrukturális fejlődést sikerült megvalósítani, melyre kifejezetten nagy szükség volt, hiszen a falak között folyó rendkívül színvonalas oktató-nevelő munka nem tudta kellőképp ellensúlyozni az omladozó vakolatot, a fűtés korszerűtlenségét, vagy éppen hiányát, illetve az illemhelyiségek, valamint az osztálytermek küllemének elavultságát. Így már vezetői pályám kezdetén alapvető célul tűztem ki, hogy mindent meg fogok tenni annak érdekében, hogy az alapvető szükségleteket biztosító épített környezet mielőbb megváltozhasson az itt tanulók számára, mivel hiszem hogy mindenkinek arra lesz majd igénye felnőtt élete során, ami őt gyermekkorában körülveszi.

A fejlesztések sora 2011-ben kezdődött egy belügyminisztériumi pályázattal, melyre az akkori önálló költségvetés, illetve az akkoriban még intézményfenntartóként működő helyi, és környékbeli önkormányzatok támogatásával kerülhetett sor. Az akkor már majdnem 100 éves, állagában rendkívül elhanyagolt, kívülről lepusztultnak tűnő, külső nyílászáróiban nem csupán korszerűtlen, hanem balesetveszélyes épület korszerű szigetelést kaphatott, és ablakainak, külső ajtóinak cseréjére is sor kerülhetett. Ezzel nem csupán balesetveszélyes helyzetek sorát sikerült elhárítanunk (pl.: omladozó vakolat, rossz állapotú nyílászárók stb.), valamint sokat sikerült megtakarítanunk a fűtésszámlán, hanem az ide járók számára sikerült biztosítani egy korszerűbb, a kor kihívásainak megfelelőbb környezetet.

Ezzel egyidőben egy informatikai pályázatnak köszönhetően (TIOP) digitális eszközparkunk, informatikatermünk számítógépei újultak meg, valamint digitális táblák üzembe helyezésére is sor került, mellyel lehetőség nyílt diákjaink, valamint pedagógusaink digitális kompetenciáinak fejlődésére.

Időközben szülői, alapítványi támogatással, valamint a Magyar Vöröskereszttel történő jó együttműködésnek köszönhetően sikerült az egyre szebben rendezett udvarunk „élettel megtölteni”, hiszen játszóteret építettünk mindkét épület udvarán, s ezzel együtt egy nagymértékű tereprendezésre is megtörtént.

Egyre aktívabb ökoiskolai tevékenységünknek köszönhetően megújulhatott az iskola előtti terünk, sziklakerteket is sikerült kialakítanunk.

2017-ben egy újabb pályázati lehetőségnek köszönhetően mindkét épületünk fűtésének korszerűsítése is megtörtént, ami a „kisiskola” esetében már nemhogy szükségszerű, hanem nélkülözhetetlen beruházás volt, hiszen az elavult, csupán a termék hőmérsékletét biztosító cserépkályhák működtetése már nemcsak kivitelezhetetlen, hanem szinte értelmetlenül fölösleges is volt, hiszen a téli hidegekben sokszor mindössze 12oC-ot sikerült általuk előállítani. Ez az épület teljesen átalakulhatott, nem csupán új nyílászárókat kapott, szigetelve lett, hanem a régi, kihasználatlan alsó szintet sikerült feladattal ellátni, hiszen kialakításra került egy fejlesztő terem, egy horvát nemzetiségi szaktanterem, illetve egy a kisiskolások testnevelésóráinknak, valamint táncszakkörünknek, szomatopedagógiai foglalkozásainknak helyet adó tornaszoba is.

Emellett teljeskörű korszerűsíthetett a világítás is mindkét épületben, amely nem csupán a gazdaságosság, hanem a balesetveszélyes neontartók megszüntethetősége miatt is nagy előre lépésnek számított.

Ezen felül, még szintén ez évben a helyi és nemzetiségi önkormányzatok, valamint fenntartónk az akkoriban még Klebersberg Intézményfenntartó Központ támogatásával belső tereink is megújulhattak. Minden termünk szépen parkettázottá vált, s a legkisebbek előtere (zsibongója) is megújult, sőt új függönyöket, karnisokat, tanulói szekrényeket, sőt még tanulói bútorokat is sikerült beszerezniük.

Továbbá az is kiemelendő, hogy az épületekre helyezett napelemeknek köszönhetően, a pályázati lehetőségéből megújult épületek gazdaságilag szinte „önfenntartóvá” váltak, üzemeltetésük, vagyis az energiaellátás biztosítása is költséghatékonyá, valamint környezetbaráttá vált.

2021-ben a Magyar Kézilabda Szövetség pályázatának köszönhetően aszfaltos tornapályánkat is megújítottuk, mégpedig egy rendkívül modern, rekortán borítással ellátni, ami kellőképp biztosítani tudja a tavaszi-őszi időszakban a testnevelés és sport órák, valamint sportkörök, illetve a szabadtéri foglalkozások helyszínét. Szülői támogatással a sportpálya mellé rég vágyott öltözőhelyiségek is épültek, igaz belső bútorzatának berendezése még az elkövetkezendő évek feladata lesz.

Sportoktatásunk feltételeit téli időszakban a helyi önkormányzat kultúrotthonában tudjuk biztosítani.

Szakmai anyag tekintetében kifejezetten jó felszerelt iskolánk. Minden tantárgy oktatásához rendelkezünk a megfelelő feltételekkel.

Bútoraink, tanulói és tanári asztalaink, székeink viszonylatában viszont sajnos ez nem megállapítható. Rendkívül leromlott állapotban vannak. Sajnos az elmúlt években a kisiskolás korosztályon kívül egyetlen bútort sem sikerült beszerezniünk, kicserélnünk, sőt sajnos állagmegóvásuk is rendkívül nehézkes.

Az intézmény falai között egy állandóan változó, évről – évre megújuló állományú könyvtár is működik, melyet diákjaink rendszeresen, és szívesen látogatnak.

2.3. Személyi feltételek

Az intézmény működésének személyi feltételeit az oktató-nevelő munkát végző pedagógusok, és az ő munkájukat segítő személyzet együttes munkája határozza meg.

2.3.1. Tantestület

Az iskolában már évek óta tudatosan és jól együttműködő nevelőtestület a 16 státuszhelyen 15 fő főállású pedagógus, mintegy 98%-os szakos ellátással végzi egymás segítségével odaadón és összetartóan munkáját. Csapatuk igazán jól terhelhető innovatív közösség, melynek részeként mindenki a saját feladatának elvégzésével alkot intézményi egységet. Kiemelt értéknek tartom a nevelőtestületben, hogy a sokszor lelkileg megterhelő munkájuk közben is képesek nyitottnak, és őszintének lenni egymás örömei, és problémái iránt is, még ha a mindennapi munka sokszor megterhelő, akkor is képesek odafigyelni társaikra. Jelenleg 1 betöltetlen álláshellyel rendelkezünk.

2.3.2. Technikai állomány, segítő személyzet

Kifejezetten jónak mondható személyi feltételeink vannak a segítő személyzetet illetően is. A nevelő-oktató munkát segítők tekintetében rendelkezünk 1 fő pedagógiai asszisztenssel, 1 fő gyógypedagógiai asszisztenssel, illetve 1 iskolatitkárral, valamint egy félállású rendszergazdával is.

Technikai személyzetünk 2 takarítóból és 1 karbantartóból tevődik össze.

Mindannyian rendkívül gyerekszeretők, és maximálisan alkalmazkodnak egy iskolában szükséges feladatellátáshoz. Rutinosan, és kellő hozzáértéssel jó közösségként együttműködve végzik az intézmény irányításához az oktató-nevelő munka kiteljesedéséhez nélkülözhetetlen háttérmunkát.

2.4. **Tanulóink, beiskolázási körzetünk**

Intézményünk évfolyamonként 1-1, azaz 8 osztállyal működik. Beiskolázási körzetünket Narda, Felsőcsatár, Vaskeresztes, Horvátlövő, Pornóapáti gyermekei alkotják, ám jelenleg a jól biztosított buszközlekedésnek köszönhetően mintegy 13 helységből választják intézményünket.

Gyereklétszámok alakulása az elmúlt években

tanév	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	összesen
2020-2021	21	12	11	11	17	15	20	15	122
2021-2022	20	21	12	13	13	16	14	22	131
2022-2023	12	20	20	14	12	12	17	12	119

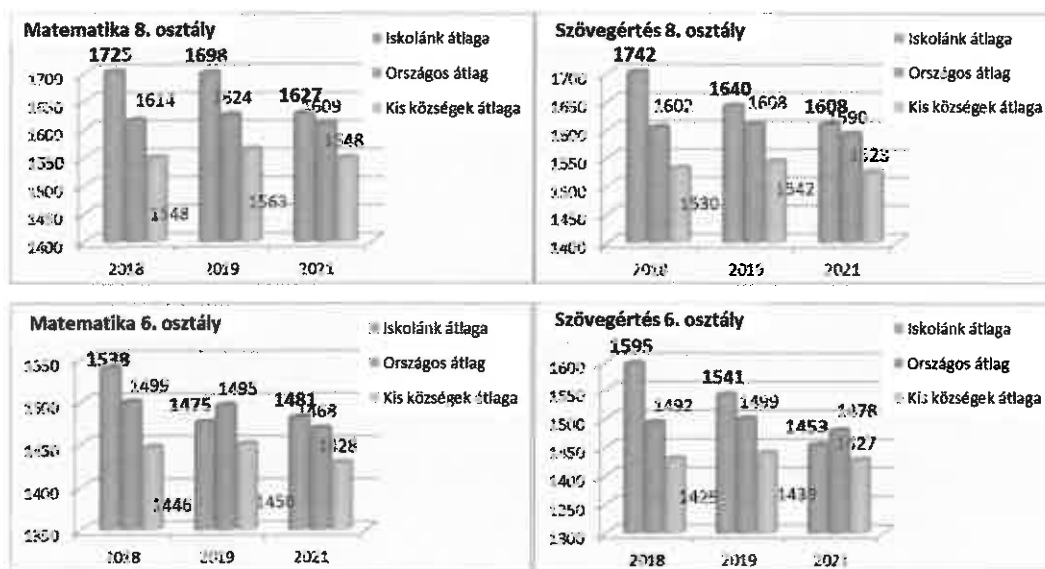
Iskolánk fő profilját a nemzetiségi nyelvoktatás biztosítja. Az alábbi statisztikai adatokból kitűnik, hogy diákjaink jelentős mértékben a német nemzetiségi nyelv tanulását választották az elmúlt években.

tanév		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	összesen
2020-2021	horvát	7		4		3	3	5	1	23
	német	14	12	7	10	13	12	15	14	97
2021-2022	horvát	5	7		4		3	3	5	27
	német	15	14	12	9	13	12	11	17	103
2022-2023	horvát	3	6	7		5		4	2	27
	német	9	14	13	14	7	12	12	10	91

2.5. Eredményességi mutatók

2.5.1. Kompetenciamérések eredményei

Diákjaink évek óta kifejezetten jól teljesítenek mind a szövegértési, mind a matematikai kompetenciamérések eredményeit illetően. Ezt az alábbi táblázatok igazolják. intézkedési terv készítésére az elmúlt években nem került sor.

2.5.2. Tanulmányi, magatartási és szorgalmi eredmények

Az intézmény diákjainak tanulmányi, magatartási és szorgalmi eredménye az elmúlt években összességében jónak mondható, melyet az alábbi táblázatok igazolnak.

	Magatartás	Szorgalom	Tanulmányi
2020-2021	4,37	4,34	4,11
2021-2022	4,18	4,20	3,93
2022-2023 félév	4,41	4,39	4,12

2.5.3. Továbbtanulás

Tanulóink nem csupán 100%-os továbbtanulási mutatóval rendelkeznek, hanem viszonylag magas arányban sikerül a gimnáziumi, valamint a szakközépiskolai képzésbe tovább tanulniuk, s az intézmények visszajelzései szerint kivétel nélkül kiválóan meg is állják helyüket.

	Gimnázium	Technikum	Szak- gimnázium	Szakképző- Technikum	Szakképző Iskola
2019-2020	31 %		44 %	19 %	6 %
2020-2021	33 %	40 %			27 %
2021-2022	23 %	36 %	5 %		36 %

3. Vezetői program

3.1. Alapvető cél

*„Hajt az idő gyorsan - rendes útján eljár -
Ha felülünk, felvesz, ha maradunk, nem vár;”*

Arany János szavait alapvető mottóként kitűzve még mindig úgy vélem, hogy a jövőben is egy állandóan megújuló iskolára van szükség, mely működésének alapjául az igényekhez és szükségekhez igazodó oktatáspolitikai és az új irányelvek szerint működő, az intézményirányítás tekintetében jelentős szerepkört betöltő oktatásmenedzsment eszközeivel a még népszerűbbé tehető intézmény kialakítása kell, hogy cél legyen, ám kifejezetten szükséges az eddig elért eredmények megtartása is. Meglátásom szerint ez csak úgy jöhet létre azonban, hogy a már meglévő régi, ám egyáltalán nem elavult értékeket összhangba hozzuk a megjelenő, és a társadalmi változásokhoz kellőképp igazodni tudó új értékekkel. Ezek harmóniájának kialakítását, tudatos működését egyértelműen személyes, azaz a vezető feladatának tekintem. A korábbi értékeket tovább kell vinni, ám az elavultnak bizonyultak helyébe a jövőben is új célokat és megfelelő megvalósítási formákat kell találni. Ám a változások a nevelőtestülettel közös alkotómunkából kell, hogy megvalósuljanak, hiszen így érhető el csupán, hogy az újonnan kijelölt, és az eddigiekben már jól működő feladatrendszerrel mindenki azonosulhasson, és a megvalósításra törekedjék. Fontosnak gondolom azt is, hogy az iskolai nevelő- és oktatómunkán túlmutató cél is jellemezze tanintézményünk átfogó működését, mégpedig hogy felkészítse diákjait az előttük álló - valljuk meg nem kis erőfeszítéseket követelő - sikeres és biztonságos életre. Alapvető követendő útnak tekintem, hogy az iskola ne csak ismereteket adjon, hanem fejlessze jellemüket, és szoktassa rá őket az erőfeszítés vállalására, ahogy Szent-Györgyi Albert fogalmaz:” felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, megtanulja szeretni, amit csinál, és megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog”. Vagyis alapvető feladat, hogy az iskola ezen értékek közvetítésével segítse a mostani diákokat majdan értékes emberré válni. A mai társadalomban nagyobb szerepe van az önálló gondolkodásnak, és ez nem csak a siker akarását, és az információ megszerzésének képességét jelenti. Együttműködni képes, becsületes, együttérző emberré is kell alakítanunk őket az iskolában, ami az ő életükre, és a gyermekeik életére nézve is fontos és meghatározó lehet.

Jelen speciális esetben e tevékenységi körön túl kiemelten fontos még, hogy intézményünkbe járó tanulóknak méltóképp kialakuljon, vagy épp tovább mélyüljön a nemzetiségi „én-tudat”, s a nemzetiségi nyelv tudatos használatának jelentősége is. Emellett a „*ma iskolájának*” már jóval többnek kell lennie, mint egy oktatási intézménynek ahhoz, hogy a szülők és a diákok számára is csábító lehessen. Egy állandó változásban lévő intézményi struktúra kialakítása kell, hogy cél legyen, amelyben a fenntartó, a szülők, a diákok, és természetesen a nevelő- és az alkalmazotti testület közös összetartó munkájával lehet ösztönző és sikeres eredményeket elérni. Alkalmazkodni kell a környezet adta lehetőségekhez, és elvárásokhoz, emellett ki kell alakítani, fenn kell tartani az intézményi összhangot, melyben érezhető a folyamatos változás, a mindennapos megújulás lehetősége. Meg kell őrizni a már jól bevált eredményeket, mint a családias légkör biztosítása, a kis létszámú osztályokban való egyéni fejlesztő, és tudatos tehetségépítés folytatása, az összetartó és következetesen hasonló irányítási elvek szerint tanító pedagógusi munka, valamint a biztonságos, kulturált, és a dekoratív környezet kialakítása.

Tudatosan építenünk kell a kor vívmányaiként intézményünkbe kerülő modern technika kihasználásának lehetőségeit, hiszen ezen IKT eszközök biztosítják számunkra a modern és korszerű oktatás megvalósítását. Tudomásul kell vennünk, hogy a XXI. századi társadalmi változáshoz az oktatási intézményeknek is alkalmazkodni kell, így el kell térnünk a lexikai tudást rögzítő tanítási módszerektől, s az új kompetenciaalapú, valóságközeli oktatás eszközeivel kell megnyernünk diákjainkat a tanulás fontosságára.

Fentieket alapvető célként meghatározva az elmúlt évek során szerzett tapasztalataim, valamint a fenntartó, illetve a helyi és nemzetiségi önkormányzatok, a szülők és a tanulók biztató és sokatmondó támogatása, valamint a nevelőtestület, és az alkalmazotti közösség minden évi segítő hozzáállása predesztinált arra, hogy továbbra is alkalmasnak érezzem magam a Felsőcsatári Nyelvoktató Általános Iskola intézményvezetőjeként a magasabb pozíciójú vezetői állás betöltésére.

3.2. Nevelési célok

A XXI. századi rohanó, abszolút mértékben felgyorsult világban még az előbbi századoknál is nagyobb feladat hárul minden iskolára a nevelés tekintetében. Felsőcsatáron nem csupán azért, mivel a diákok idejük nagy részét az intézmény falai között, vagy az iskolai élethez szorosan fűződő programokon töltik el, hanem azért is mivel a környezetükben élő szülők legtöbbször műszakban, vagy messzebbi helységben dolgozik (így az utazás rengeteg idejét veszi igénybe), hisz helyben, illetve a környező településeken kevés számukra a munkalehetőség. Így a mindennapi tanulási feladatokon túl nagyon kevés idő jut az otthonokban a nevelési helyzetek kialakítására, ám mégis merőben szükségesnek tartom e tevékenység hangsúlyos voltát, mivel a mai kor gyermekei sajnos a digitális játékok, videók, a különböző sorozatok, és az internet által fejükben felépített világot tartják a jónak, valóságosnak. Véleményem szerint azonban a rájuk zúduló ez irányú információáradatot csak egy kellőképp tájékozott felnőtt, illetve nevelői irányítással képesek szelektálni, osztályozni.

Ezért kiemelten fontosnak tartom, hogy a továbbiakban is az alábbi nevelési célok legyenek alkalmazandók az intézményben:

- Pozitív, egészséges életszemlélet jegyében olyan derűs környezet kialakítása, mely életre szóló érzelmi töltést nyújt a gyerekeknek mind egyénileg, mind a közösségben eltöltött szerep alapján.
- Az „Örökös Ökoiskola” címnek megfelelő alapelvek érvényesítése, tudatos követése és követtetése, minél többértébb szelektív hulladékgyűjtés megteremtése (pl.: papír, műanyag, elem, olaj stb.), ezáltal a diákok életmódjában egyfajta tudatos, szinte rutinszerű elmélyítés érdekében.
- A környezet és egészségvédelem, a fenntarthatóság feladatainak hangsúlyozása, érvényesítése nem csupán az általános tantárgyak, és tanórán kívül programok tekintetében, hanem a speciális helyzetet biztosító nemzetiségi nyelvek segítségével, az egyedi nemzetiségi környezetben.
- Megőrizni a gyermekek iskolával, pedagógusokkal, tanulással kapcsolatos pozitív attitűdjét.
- Az iskolai házirend betartásának, és betartatásának fontosságára való figyelemfelkeltés.
- A tudatos szabálykövetés betartatása.

- Önálló tanulás és ismeretszerzés képességének kialakítása. A társadalomba való beilleszkedést a heterogén összetételű osztályok segítik, melyek nem zárják ki az egyéni képességek fejlődését biztosító tanulási formákat. Mindezt a magas színvonalon tanító, elhivatott pedagógusok garantálják. Nélkülözhetetlenek a személyiségfejlesztő programok és módszerek elsajátításai.
- A gyermekek életkori sajátosságaira épülő, egyéni fejlődési igényeiket követő iskola a közösségi szellem kialakításával, hogy belülről motivált, szabad személyiséggé fejlődhessenek. Ez önmaga és a közösség, később a társadalom számára is nyereség lesz.
- A metodikai irányelvek megfogalmazásánál a nevelő kezdeményezésével folytatott sohasem kötelező játék. Ezzel a tanulók azon képességeinek a fejlesztése, melyek segítségével képessé válhatnak belső harmóniájuk megteremtésére.
- A családok és az intézmény közötti szoros együttműködés, harmónia megteremtése.
- A gyermekvédelemmel kapcsolatos feladatok ellátása be kell, hogy épüljön a mindennapi munkába.
- Tehetséggondozás. Olyan nevelési módszerek alkalmazása, melyek lehetővé teszik a felismert tehetség legmagasabb szintre juttatását.
- A gyermekek tanulmányi előrehaladásának, személyiségük nyomon kísérése és értékelése.
- Hagyományok őrzése. Ez gyökereket, a valahová tartozást, a biztonság érzetét adhatja. A gyermekeket olyan erkölcsi, esztétikai normákkal, értékekkel útnak indítani, amelyek biztos kapaszkodót adnak egész életükön át.
- Motivációs programunk megtartása, a „Vannak még jó gyerekek” irányelvek szerint.
- a „Boldog Iskola Program” alapelemeinek minden osztályfokon való beépülésének biztosítása a lelki egyensúly megtartásának érdekében.
- Az „Állatbarát Iskola Program” megvalósításával a tudatos felelősségvállalás kialakítása a gyerekekben.

3.3. Oktatómunkához kötődő célok

Az intézményben működő oktató munkának nem csupán versenyképesnek kell lennie a városi, és a közeli ausztriai intézményekkel szemben, hanem törekedni kell a szakos ellátottság szinte 100% -os biztosítására is annak érdekében, hogy az oktatás minden területe magas színvonalú képzést adhasson. Újra kell gondolni a tananyagközpontú módszertani struktúrára épülő oktatási irányelveket, s törekedni kell a projektmódszerek, a kooperatív technikák alkalmazására, valamint a kompetencialapú hatékony, és a valóságközeli élményeket biztosító oktatásra. Továbbra is tudatosan kell törekedni a többirányú differenciálásra, és nem csupán fenntartani kell az eddigiekben jónak számító tanulmányi, magatartási, szorgalmi, és továbbtanulási eredményeket, hanem igyekezni kell mindent megtenni a tehetséges tanulóink képességeinek minél többretűbb fejlesztésére is. Ennek érdekében tehetségfoglalkoztató műhelysorozat indítását kezdeményezném, mellyel véleményem szerint jól motiválhatók lennének a tanulók egyéni képességeik tudatosabb kibontakoztatására. A továbbiakban - a törvényi előírásoknak megfelelően - törekednünk kell mind a humán, mind a természettudományos tantárgyak oktatásánál az életszerű helyzetek felvázolására, a kompetencialapú, játékos oktatásra, a minél kevesebb lexikai, ám annál több gyakorlati ismeret elsajátíttatására. Több komplex órára van szükség, amelyeken biztosítani kell diákjaink számára minden tanórán az olvasás, a szövegértés fejlesztésének lehetőségét.

A statisztikai mutatók szerint nehézségeket okozó természettudományi tanórákon törekedni kell a kísérletek, megfogható, látható tevékenységek vizuális rögzíttetésére, a digitális táblák adta figyelemfelkeltő lehetőségek kihasználtságára.

Tudatosan figyelniük kell diákjaink testi fejlődését, több mozgásos, szabadtéri, sportos program szervezését kell biztosítanunk mindegyikük számára. Úgy vélem e programokkal ösztönözhetjük őket az egészségvédelem jelentőségére is.

Továbbra is alkalmaznunk kell a gyakorló órákon való egyéni készség- és képességfejlesztések módszereit.

Az alsó tagozaton osztályfőnöki órák hiányában be kell építeni a beszélgetős órákat, „boldogságórákat” a tanítói tanmenetekbe, hiszen ezekre az alsó tagozatos korosztály életkori sajátosságaiból adódóan merőben nagy szükség van.

Véleményem szerint az elmúlt évek integrációjának köszönhetően a nehéz szervezés ellenére is fenn kell tartani, sőt ki kellene bővíteni a sávok oktatás rendszerét, melynek lényege hogy az adott tárgyból külön csoportba szerveződve, az egyéni képességek és a haladási tempó figyelembe vételével kapjanak a gyerekek fejlesztést évfolyamonként, ugyanabban az időben, ami a modern, kompetencia alapú oktatásnak is a lényege, biztosítva ezzel a sávok közötti átjárhatóságot is.

A nevelő-oktató munka teljes folyamatában (a tervezéstől az értékelésig, tanórán és tanórán kívül) kiemelt szerepe van a szakmai munkaközösségeknek. Különösen komoly feladat hárul a munkaközösség-vezetőkre, mint a kibővített intézményvezetés tagjaira. A továbbiakban is számíthatunk odaadó munkájukra.

Céлом, hogy továbbra is valamennyi tantárgy tervezésekor beépüljön a tanmenetekbe az digitális tábla, és az interaktív eszközök alkalmazásával kibővült oktatási forma. Az sem elhanyagolható szempont, hogy egy modernizált oktatás remek PR-tevékenység is, mert növeli az iskola presztízsét.

Önmagunkra vonatkoztatva is tudjuk, hogy a dicséretnél, az elismerésnél nincs jobb buzdító erő. Miért is lenne ez másképp a gyerekek világában? Nem garaszkodhatunk tehát a jutalmazással. Igaz mára már szinte közhellyé válni látszik a mondat, hogy minden ember tehetséges valamiben, én mégis továbbra is hiszem e szavak jelentőségét. Nem létezik olyan gyerek, akit nem lehet valamiért megdicsérni, akit ne lehetne példaként állítani valamiért a többiek elé. Pedagógiai programunk egyik nagy erénye, hogy gazdag elismerő-jutalmazó rendszert alakított ki. Feladatommak tekintem, hogy ezek a lehetőségek továbbra is megvalósuljanak a gyakorlatban, s hogy az eredményeket és az értük járó dicséreteket mind szélesebb körben publikáljuk.

3.3.1. A nemzetiségi nyelvoktatás céljai

Mint azt már az elmúlt évek vezetői tapasztalatai alapján is hangsúlyoztam az intézmény legnagyobb erényének, különlegességének a családi légkör biztosításán túl továbbra is a magas színvonalú, és óraszámú nemzetiségi és idegen nyelv oktatását tartom. Isolánk jövőképe még mindig e célterület köré összpontosítható leginkább. El kell érni, hogy a hosszútávú stratégiai célok között továbbra is prioritásként szerepeljen e tevékenység.

Rövidtávon azonban arra is törekednünk kell, hogy multimédiás eszközeink magasabb fokú kihasználtságára kerülhessen sor, s hogy a nyelvoktatás magas színvonalát biztosító programok, és szoftverek megvásárlásán, használatán túl ösztönözzük tanulóinkat nyelvvizsgázásra, motiváljuk a jól működő nyelvi mérési programunkban való hathatós részvételre. Érdemes volna e programot „próbanyelvizsga” rendszerűvé alakítani, azon tanulók részvételével, akik valóban motiváltak a nyelvek kapcsán az eredmények elérésre. Emellett továbbra is olyan élethelyzeteket kell teremtünk a tanórán kívüli foglalkozások, valamint az egyéb nyelvi tanórán kívüli rendezvények szervezésénél, amelyek lehetővé teszik tanulóink számára a tanult nyelv anyanyelvszerű, élő nyelvi környezetben való használatát. Olyan példákat kell eljűk állítanunk, akik a nyelvtudásnak köszönhetően váltak sikeressé, elismertté, s olyan programokba kell őket bevonnunk, amelyekben átérezhetik a sokrétű nyelvtudás szükségességét. Érdemlegesnek tartom Lomb Kató szavait mottóként kezelni e témakörben, miszerint „a nyelv az egyetlen, amit rosszul is érdemes tudni”.

A horvát és a német nemzetiségi nyelv oktatásánál egyaránt ösztönöznünk kell diákjainkat nemzetiségi anyanyelvük folyamatos és tudatos használatára, a tanórán kívüli szereplésekben, műsorokban, az őket körülvevő környezetben történő aktív nyelvhasználatra.

Tovább kell erősítünk az élő nyelvi környezetben való nyelvhasználatot, az elmúlt években a járványügyi helyzetnek köszönhetően elmaradozó testvériskolai kapcsolatokat újra kell erősíteni, meg kell reformálni ennek érdekében.

Támogatni, elősegíteni szeretném a környező települések nemzetiségi önkormányzataival való jobb, hatékonyabb, és aktívabb együttműködés megteremtését is, mégpedig sokkal több a települések számára nyitott programok megteremtésével (pl.: táncházak, közös nemzeti ünnepek stb..)

3.4. Infrastrukturális, és egyéb fejlesztési célok

Legfontosabb feladatnak vélem a jövőben az iskola pozitív megítélésének, csábító erejének további hozhatóságában, valamint a biztonságos és komfortérzést nyújtó környezet fenntartása érdekében, hogy kiemelten nagy figyelmet fordítsunk az állagmegóvásra.

Az elmúlt években lezajlott beruházásoknak, fejlesztéseknek köszönhetően biztosított a mindennapi oktató-nevelő munka hatékony háttere, ám mégis kifejezetten nagy figyelmet kell fordítanunk meglévő értékeink hosszútávú biztosítása érdekében a folyamatos javítási szükségletek megvalósítására, így még sokáig szolgálhatnak a jövő generációját. Gondolok itt apró szerelési munkák biztosítására, mint festésre, vagy éppen a nagymértékű használat során már-már balesetveszélyessé váló eszközök renoválására egyaránt.

Lényegesnek tartom mindkét iskola udvarán bővíteni a játszóteret, a kinti tanórák, valamint a közösségi, szociális terek megvalósítási helyszínének létrehozását különböző udvari kiülők segítségével.

Épített környezetünk szebbé tétele érdekében elő kell segíteni a „kukatároló” kialakítását is.

Törekedni kell a szülők által megvásárolt öltözőhelyiségek, valamint a tanulók és nevelők számára a hétköznapiok kényelmét, és az egészségmegőrző munkavégzést biztosító belső bútorzatok beszerzésére, megújítására, nem csupán a modernizálás, hanem a komfortérzet megteremtésének céljával is.

A nyelvoktatás magasabb színvonalára emeléséhez továbbra is szükségünk van nyelvi oktatóprogramok beszerzésére, melyek mind az interaktív táblák, a nyelvi szaktanterem, mind a jól felszerelt korszerű multimédiás eszközökkel ellátott informatikaterem jobb és tudatosabb kihasználtságát eredményezné.

Rövidtávon megvalósítandó célnak tekintem a helyi nemzetiségi önkormányzat, valamint a környező települések önkormányzatainak támogatásával és segítségével megvalósulni látszó nemzetiségi népismereti szaktanterem kialakítását a „kisiskolai” épületünk alsó szintjén lévő használaton kívüli régi ebédlő helyszínén, mely nem csupán a horvát és német népismereti tanóráknak szolgálhatna helyszínül, hanem otthont adhatna egy az intézmény több mint 110 éves múltjára visszatekintő állandó kiállításnak is.

Ehhez kötődően szeretném egy elsősorban a tanítványok emlékeiből felépített tematikus évkönyv anyagát összegyűjteni, és mind nyomtatott, mind online verzióban megjeleníteni.

Sürgősen szükséges lenne több korosztályban, és a nevelőtestület számára is mielőbbi bútorbeszerzésre a hétköznapi munka nem csupán komfortossá tétele, hanem megvalósíthatósága érdekében. Hosszútávon célként határozom meg még a tornaterem építését is mellyel nem csupán még jobban garantálható lenne gyermekeink intézményünk falai között eltöltött idejének tudatos kihasználása, hanem lehetőségünk volna egyéb tanórán kívüli programok biztosítására, szervezésre is.

3.5. Vezetői tevékenységgel kapcsolatos az célkitűzések

3.5.1. Alapvető célok

„ Ha a sokféleség közös állapot és célt talál, nagy dolgot szülhet. Mindenki megőrzi másságát – de egy irányba húz. Ez a fejlődés útja az élet minden színterén.”

/Müller Péter/

2013-tól, mikor a közoktatásvezetői képzés kapcsán megismertem a „Laissez-faire” vezetői stílus mikéntjét alapvetően tisztában voltam vele, hogy mind személyiségemből, mind egyéniségemből, mind a nevelőtestületi állomány, valamint az intézmény egyediségéből adódóan számomra ez lehet a legkívánatosabb, az intézmény számára pedig a leghatékonyabb vezetési módszer. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy ez valóban így van, mint a helyzetelemzés során feltárt adatok, melyekben alátámasztást nyer diákjaink sikeressége, iskolánk elismertsége, valamint a nevelőtestületi állomány állandósága egyaránt.

Hiszem, hogy pedagógustársaimnak, munkatársaimnak tudatos irányítással kell megadnom az önállóságot annak érdekében, hogy munkájukban motiválttá, és ambíciózussá válhassanak. Hiszem, hogy egyéni sikerük egyértelműen szolgálják az intézményi munka hatékonyságát, előre lépését egyaránt. Igyekszem különböző lehetőségek segítségével támogatni egyéni fejlődésüket, és minél több teret biztosítani számukra maximális bizalmi légkör megteremtésével munkájukban való kiteljesedésre. Emellett igyekszem, mindig jó példával elől járni, legyen szó munkafegyelemlről, adminisztrációról, megújulásról, vagy éppen a gyerekekkel való

bánásmóddal kapcsolatosan. Vezetőként a következő öt évben is szeretném minden tekintetben ezen az alapelvek mentén irányítani kollégáimat.

A jövőben is feladatommak tartom, azon gyermekek elvándorlásának csökkentését, ill. visszaszorítását, akik a felsőcsatári iskolába járhatnának. A szabad iskolaválasztás joga ugyan megillet mindenkit, ennél fogva a jelenséggel továbbra is számolni kell. Viszont az iskolák közötti gyerekekért folyó versenyhelyzet arra kell, hogy ösztönözze az intézmény egészét, hogy tudja mindazokat a lehetőségeket biztosítani a környékbeli tanulóknak, melyeket Szombathelyen vagy más egyéb intézményben megtalálnak, vagy vélnek megtalálni. Olyan arculatot erősíteni a Felsőcsatári Nyelvoktató Nemzetiségi Általános Iskolában, amely vonzóvá teszi a szülők, tanulók számára ezen intézmény választását. Véleményem szerint ez az arculat mindenképpen a tudatosan hangsúlyozott magas színvonalú nyelvoktatás lehet. Az arculat kialakításán túl azonban szükség van egy olyan PR tevékenységre is, amellyel felkelthető az érdeklődés az intézmény iránt (pl. helyi sajtó segítségével, színvonalas és egyedi honlap működtetése, kiadványterjesztése, „Nyitott kapuk” gondolata stb..).

Legfontosabb stratégiámnak tartom, hogy az elkövetkezendőkben sem kell mindent megváltoztatni, a jól működő tevékenységeket a továbbiakban is fenn kell tartani. Ám szelektálni kell mind a feladatok, mind a programok között, s az elavultnak bizonyult tevékenységek helyett olyan újakra lesz szükség, melyek megállják a helyüket a nekik szánt „porondon”. Továbbra is igyekszem olyan demokratikus, emberközpontú, megértő vezető lenni, ki még a nehéz helyzetek mindegyikében is nem csupán a legmegfelelőbb döntést hozza, hanem a kellő élethelyzetben a legfegyelmettebb, és legpéldamutatóbb magatartást tanúsítja. Úgy vélem a vezető személye, egyénisége nem csupán a gyermek, hanem a pedagógus példaképe is kell, hogy legyen mind problémamegoldó, mind az emberi kapcsolatok kialakítása tekintetében.

Továbbra is tiszteletben kívánom tartani, hogy a nevelőtestület tanítói és tanárai mindannyian önálló egyéniségek, s küzdeni fogok a bennük rejlő innovatív tehetségesség összehangolására. Tiszteletben tartom, ki mire képes, s ki mennyire terhelhető családi környezetéből, egészségéből, korából adódóan, ám tudomásul kell venni azt is, hogy kis létszámú tantestületünk tagjainak bizony sokszor erőt próbálón sok feladatnak kell megfelelni.

Döntéseim előkészítésébe a jövőben is be kívánom vonni kollégáim segítségét, nyíltan és őszintén kívánom értékelné munkájukat. Minőségi munkájukat is ki szeretném emelni, mind pozitív ösztönzéssel, mind az oktatáspolitikai által biztosított elismerési rendszerrel, mind országos kitüntetésekre való egyéni felterjesztéssel.

A jövőben is vezetői feladatnak tekintem az iskola menedzselését is. Szeretném megőrizni és ápolni az iskola kapcsolatait a régióban működő intézményekkel (óvodák, gyárak, színház, mozi stb...). alapvető feladatként kezelem, hogy munkatársaim tanítványaikkal részt vehessenek a falvakkal közösen szervezett kulturális és szabadidős programokon tanítványaikkal.

3.5.2. Kapcsolattartás

A fent említett célok megvalósítására, az intézményi oktatási és működési színvonalnak fenntartására természetesen csupán az érintett szervekkel, egyénekké való együttműködés tekintetében látok lehetőséget (szülők, diákok, pedagógusok, technikai személyzet, fenntartó, egyéb szervek, testvériskolák stb...). A kapcsolattartás egyik legfontosabb egysége a fenntartóval, illetve más intézmények vezetőivel kialakított jó kommunikáció az iskolai életre vonatkozóan, hiszen nem csupán a költségvetési, gazdasági keretek, hanem a törvényi szabályozásoknak való megfelelés is e módon valósítható meg a legcélravezetőbben. Ennek kifejezetten jó megtestesítője, hogy az elmúlt évben a Tankerületi Tanács tagjaként jómagam is szerepet vállalhattam egyfajta intézményesített közösségi véleménynyilvánítás, és problémamegoldás javaslattételi és egyetértési folyamataiban egyaránt.

A jövőben is fontosnak tartom a kölcsönös együttműködést a közös cél fenntartása és elérése érdekében, hogy minél több helyi ifjú nevelkedjen a nemzetiségi létre oly nagy hangsúlyt fektető helyi intézmény falai között.

Célom egy olyan konszenzuson alapuló korrekt együttműködésre épülő kapcsolat folytatása, amellyel megvalósítható egy szabályszerűen működő, eredményesen prosperáló intézmény.

Célom a továbbiakban is, hogy diákjaink lelkesen vegyenek részt a falvak kulturális életében, fontosnak vélem az iskola tanulóinak aktív jelenlétét otthonukhoz, és legtöbbször nemzetiségi létükhöz oly szorosan kötődő programokon, rendezvényeken.

Egy iskola működtetésének legfontosabb elemei a gyerekek. Ha az irányítás, a feladatrendszer mindig az ő érdekeiket szolgálja, akkor megállapítható, hogy az intézmény jelentős szerepet tölt be a jövő generációjának formálásában. Továbbra is szükségesnek tartom tanulóink nemzetiségi énképének kialakítását, formálását. A mindennapi oktató-nevelő munka legfontosabb irányelveként szeretném, ha ez a szellemiség áthatna az iskola egészét.

Lehetőséget kell kapniuk az iskola arculatának formálására, a szakkörök és tehetséggondozó foglalkozások őáltaluk meghatározott és vélhetően szükséges formában való elindítására. A jövőben még nagyobb teret kívánok adni diákjaink tehetségességének kibontakoztatására. Még aktívabb együttműködésre, több kompromisszumra van szükség a tanulókkal, elsősorban az iskolai diákönkormányzat tagjaival.

A DÖK munkájában erősíteni kívánom az önállóságra való törekvésüket, a diákönkormányzatot segítő pedagógus személyén keresztül kívánom bennük tudatosítani, hogy iskolánk arculatának formálói, építőkövei lehetnek, ha innovatívan állnak hozzá az őket érintő feladatok, programok mindegyikéhez.

El kell érnünk tanulóinkban annak a képnek a kialakulását, hogy ne csupán természetes folyamat, hanem érdem és érték legyen szemükben felsőcsatári iskolásnak lenni. A diákok életében akkor van értéke az iskolának, ha örömet és egyben büszkeséget jelent e sajátos - nemzetiségi tudatépítéssel tűzdelt - életformában az iskolai közösséghez tartozni. S ha egyfajta rangot is jelent ebben az iskolában diáknak lenni. Egyre több diákot látok és szeretnék majd látni, akiknek ez megadatván a későbbiekben az életüket kedvezően meghatározó élményeként tartják számon az iskolánkban töltött időt. Emellett azonban vissza kell csábítani ahhoz a szülőket is az intézménybe, hogy ők is magukénak érezhessék az iskolában folyó munkát. Sajnos ezt a folyamatot az elmúlt években való járványügyi helyzet merőben akadályozta, de mindenképp törekedni kell az együttes munka megvalósításának szükségszerűségére. Igaz alkalmazkodni kell munkahelyi körülményeikhez, de a jövőben több olyan szabad mozgásteret adó programot kívánnék szervezni, amelyekben ők is részt vehetnek, szerepet vállalhatnak. Ennek érdekében folytatnunk kell a „Hozz egy szülőt magaddal....” elnevezésű programot, melynek részeként azok is fontosnak éreznék, hogy betekintést nyerjenek az iskolai életbe, akik nem a Szülői Szervezet tagjai.

Célom továbbá, hogy a Szülői Szervezet aktív tagjaival továbbra is folyamatos kapcsolatban legyen az intézmény, mivel ők nem csupán erkölcsi, etikai támogatói az iskolánknak, hanem az osztályokból delegált közösség tagjai aktív szerepvállalói programjainknak, rendezvényeinknek, s segítő munkájuk nem csupán emberi, hanem anyagi forrás formájában is támogatás intézményünknek. Az elkövetkezendőkben törekedni kell arra, hogy a Szülői Szervezetbe választott tagok mindegyike feladatának érezze a felvállalt pozícióval járó kötelezettségek és örömteli pillanatok megélésének lehetőségét.

Az eddig megszokottaknak megfelelően kívánom biztosítani a közös és egyéni fogadóórák, a szülői értekezletek, a nyílt napok, és nyílt hetek kapcsolattartásának lehetőségét. Valamint azokat az érdekképviseleti Szülői Szervezeti üléseket is szorgalmaznám, melyeken teret kaphat a problémák feltárása, javítási lehetőségeinek megtárgyalása, valamint az új ötletek megvalósításának átbeszélése is a mindennapi feladatok megoldásain túl.

A fenntartói, helyi, szülői és tanulói kapcsolattartáson túl nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy minden oktatási intézmény fenntartó és mozgató ereje a tantestület. Jelen esetben is így van. A minőségi oktató- nevelő munka záloga a hatékony nevelői, tanítói, tanári munka. Ehhez nyugodt, feszültségmentes anyagi és erkölcsi biztonságot nyújtó légkörre van szüksége gyerekeknek, pedagógusnak egyaránt. Ezért is tartok célomnak a továbbiakban is egy ún. „demokratikus vezetést”, mellyel úgy vélem, hogy az elkövetkezendőkben is elérhető a nevelőtestületi közösségben az egyéni elkötelezettség fenntartása, mely mindenkoron a kölcsönösségen, az azonos célok kitűzésében és elérésében, az egymásra hatásban és egymásra utaltságban válik közös érvényű feladattá.

Egyértelműen vezetői feladatnak tekintem az iskolában tanító nevelők számára az értelmes és hathatós feladatok kínálatának biztosítását. A pedagógusok irányításában mindenképp kiemelendőnek tartom az egyensúlyteremtést, mint legfőbb vezetői kvalitást, hiszen mindegyikük egyedi értékei akkor érvényesülhetnek igazán, ha egyikük sincs túlterhelve vagy éppen kevesebb feladattal ellátva a mindennapi munka során.

A jelenleg folyó eredményes munka jövőbeli folytatólagossága érdekében továbbra is fontosnak tartom a szakos ellátottság fenntartását, a nevelőtestület állandóságának megóvását, a pedagógusok továbbképzését akár iskolai kereten belül is egymás segítségével.

Ezen felül ki kell emelni, hogy a hatékony intézményi élet nem megvalósítható az egyéb szervezetekkel való kapcsolattartás, és építés nélkül, így a jövőben is szeretnék törekedni diákjaink egészséges fejlődése érdekében az iskola és a doktornő, valamint a védőnő között kialakult jó munkakapcsolat fenntartására, valamint a családjogi szervezetekkel való szoros együttműködésre. Egy diák életének nem csupán világi, hanem vallási tekintetben is érzelemgazdagsággal és erkölcsi normákkal kell felvérteződnie. Ezért a jövőben is lényegesnek tartom a már jól működő órarendbe épített hittanoktatást, valamint az atyával, és a hitoktatókkal kialakult jó kapcsolat fenntartását.

Nélkülözhetetlennek vélem az iskolai oktató-nevelő munka segítésében nagy szerepet vállaló pedagógiai szolgáltató központokkal, az utazó gyógypedagógiai hálózattal, a szaktanácsadókkal, a szakértői bizottságokkal, a Nevelési Tanácsadó tagjaival fenntartott jól működő kapcsolatrendszert. Fontos még a helyi óvodákkal kialakult jó kapcsolat ápolása is, hiszen tanulóink ezen intézmények falai között készülnek fel az iskolai életre.

4. Összegzés

„Csak boldog gyerekekből lehet boldog felnőtt, s csak ezekből lehet boldog ország.”

Hittel vallom a zárógondolatként választott mottóban megfogalmazott Kodály Zoltán szavait, hiszen olyan iskolát kívánok vezetni, melyben mind a pedagógus, mind a gyermek, mind a közvetlen környezetünkben élő társadalom jól érzi magát, és együttműködve küzd a jövő generációjának tudatos nevelésén. Olyan iskolát, mely központja a környező falvaink kulturális és művészeti életének, melyből kiröpülvén a diákok felvérteződve hinnék a bennük felépített tudatot, hogy összetartozásuknak oka célja, és a társadalom felépülésében rendkívüli jelentősége van.

Vezetői programomban a teljesség igénye nélkül próbáltam felvázolni azokat a területeket, melyekről úgy vélem, hogy személyes irányítással, rendkívül szabálykövető szemléletmódommal, a fenntartó, a nevelők, az alkalmazotti testület, a szülők és a diákok együttműködő tevékenységére építve előre léphet a több mint 110 éves múltra visszatekintő intézmény.

Tudom, hogy ehhez mindenkitől a jövőben is rendkívül önálló, áldozatos és komoly erőfeszítéseket követelő összehangolt munkára van szükség, de úgy vélem semmi sem háríthat akadályt a sikeresség elérésének céljában, ha egyetlen célt követünk: a XXI. századi rohanó, állandóan változó világra való gyermeknevelést, oktatást.

Amellett, hogy kis iskolánk lehetőséget nyújt az egyéni értékek felfedezésére és kibontakoztatására is, úgy vélem a továbbiakban is törekednünk kell a különleges egységességet alkotó horvát és német nemzetiségi tudat hittel való fenntartására, értékeinek megőrzésére, hiszen sosem szabad megfeledkeznünk volt pedagógusom Füzfa Balázs Tanár Úr Végtelen történetből kölcsönzött sokatmondó szavairól, miszerint:

„Akinak nincs múltja, annak nem lesz jövője sem.”